

ชื่อเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง 'ทฤษฎีเกล็ดตัวที่ไม่ควรมองข้าม' โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ผู้วิจัย นางสาววรรณรัตน์ แก้วเกษเกียง

ปีการศึกษา 2568

ในยุคปัจจุบัน ปัญหาการทุจริตเป็นปัญหาเรื้อรังที่ส่งผลกระทบต่อทุกระดับของสังคม ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International หรือ TI) เผยแพร่ผลการสำรวจดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index หรือ CPI) ประจำปี ๒๕๖๗ โดยจากจำนวนประเทศ ๑๘๐ ประเทศทั่วโลกนั้นประเทศไทย ได้ ๓๕ คะแนน

จัดอยู่ในอันดับที่ ๑๐๗ ของโลก ซึ่งถือว่ามีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นส่งผลให้เกิดความไม่โปร่งใส และบั่นทอนศีลธรรมจริยธรรมในสังคมโดยรวม การแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องเริ่มจากการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีและทัศนคติที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เติบโตเป็นพลเมืองดี ที่มีคุณธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

โดยเฉพาะในวัยประถมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยแห่งการเรียนรู้ด้านคุณธรรมพื้นฐาน เด็กสามารถซึมซับพฤติกรรมและค่านิยมจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ง่าย การนำเสนอเรื่อง “ทุจริตใกล้ตัว” จึงควรใช้บริบทที่นักเรียนพบเจอได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การลอกการบ้าน ขโมยของเพื่อน แอบใช้ของส่วนรวมโดยไม่รับผิดชอบ หรือการพูดไม่ตรงความจริง เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างความเข้าใจและตระหนักรู้ว่าการทุจริตมิได้เกิดขึ้นเฉพาะในระดับประเทศหรือหน่วยงานราชการ แต่สามารถพบได้ในระดับโรงเรียนและในชีวิตประจำวันของเด็ก ๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) เป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ หาทางแก้ไขปัญหา ฝึกทักษะการตัดสินใจ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผ่านสถานการณ์ที่เป็นปัญหาใกล้ตัว ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถเชื่อมโยงสู่การใช้ชีวิตจริง

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง “ทุจริตใกล้ตัวที่ไม่ควรมองข้าม” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านความซื่อสัตย์สุจริตและการต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบ เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อคุณธรรมจริยธรรม และสร้างทักษะชีวิตให้กับผู้เรียนอย่างรอบด้าน ตั้งแต่เยาวชน โดยเฉพาะในระดับโรงเรียนที่เป็นรากฐานของการพัฒนาคนในสังคม กิจกรรม “เข้าใจการทุจริต เรื่องใกล้ตัวที่ไม่ควรมองข้าม” จึงจัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และตระหนักถึงพฤติกรรมที่เข้าข่ายการทุจริตในชีวิตประจำวัน ผ่านการอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม และสื่อสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึก ความกล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง พร้อมเป็นพลังสำคัญในการสร้างสังคมไทยที่โปร่งใสและเป็นธรรม

จุดประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมกรทุจริตที่พบในชีวิตประจำวัน และตระหนักถึงผลกระทบจากการกระทำดังกล่าว
๒. เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นกลุ่ม และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก
๓. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ตรงด้านความซื่อสัตย์สุจริตให้แก่ นักเรียน

๒.๒ เป้าหมายของการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนโรงเรียนบ้านเหล่าหมากคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๕ คน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘

เชิงปริมาณ

๑. นักเรียนร้อยละ ๗๐ มีคะแนนความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
๒. นักเรียนร้อยละ ๗๐ มีพฤติกรรมและเจตคติด้านความซื่อสัตย์สุจริตในระดับดี
๓. นักเรียนร้อยละ ๑๐๐ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดในรูปแบบ PBL ได้อย่างมีส่วนร่วมและ

ผลิตภัณฑ์/ผลงานกลุ่ม (กระดานความคิดเห็น)

เชิงคุณภาพ

๑. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ลักษณะ และผลกระทบของการทุจริตที่พบ

ในชีวิตประจำวัน

๒. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เข้าข่ายการทุจริต และเสนอแนวทาง

ป้องกันหรือแก้ไขได้อย่างเหมาะสม

๓. นักเรียนแสดงออกถึงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต เช่น

ไม่ลอกการบ้าน ไม่พูดโกหก ไม่เอาของผู้อื่น

๔. นักเรียนมีเจตคติที่ดีและตระหนักรู้ต่อการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมกรทุจริต ทั้งในโรงเรียนและ

ในชีวิตประจำวัน

ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

- นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต เรื่อง ทุจริตใกล้ตัวที่ไม่

ควรมองข้าม คิดเป็นร้อยละ ๗๐

- นักเรียนมีการยอมรับข้อสรุปในผลงานของกลุ่มมากที่สุด ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีภาวะการเป็นผู้นำ

และผู้คนที่ดีและยอมรับเสียส่วนใหญ่ยอมรับข้อสรุปในผลงานของกลุ่ม ส่วนการร่วมกันวางแผนการทำงานมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากการทำงานกลุ่มนักเรียนบางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร สรุปได้ว่านักเรียนทุกคน (ร้อยละ ๑๐๐) ได้คะแนน ในระดับคุณภาพดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนทุกคน (ร้อยละ ๑๐๐) ได้คะแนนประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับคุณภาพ

พอใช้ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะ (A) นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ มุ่งมั่นในการทำงาน มีวินัย รับผิดชอบไม่เรียนรู้อื่น

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/1489>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 12 สิงหาคม 2568

พิมพ์ : วันที่ 18 มิถุนายน 2569 เวลา 00.04 น.